

**‘NIET VELE WIJZEN’
VOOR TWIJFELENDE STUDENTEN**

Vertaald door Ruben Bolier

Geplaatst met toestemming van <https://www.gospelstandardvrienden.nl>

**STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG**

2024

‘NIET VELE WIJZEN’ VOOR TWIJFELENDE STUDENTEN

Het onderstaande stuk is geselecteerd uit twee gepubliceerde brieven aan de ‘Record’. De brieven zijn geschreven door ds. Robert Walker. Hij was in die tijd predikant te Wymeswold, Leicestershire. Op de Universiteit van Cambridge was hij ‘second wrangler’.¹

[Toen Walker nog een jong predikant was, geloofde hij eigenlijk niet dat de Bijbel Gods Woord was. Hieronder vertelt hij hoe daar verandering in kwam (Vert.)]

Artikel voor het tweemaandelijks tijdschrift ‘Metgezel’. Geplaatst met toestemming van <https://www.gospelstandardvrienden.nl>

Ik kan me nog herinneren dat ik mijn Bijbel voor het eerst las. Ik dacht dat ik oprecht op zoek was naar de waarheid. Maar ik voelde me ellendig omdat ik er niet in kon geloven. Ik durfde geen van de leerstellingen die ik daarin las, te verwerpen, maar ik kon niet volkomen geloven dat het waar was.

Wiskundige onderwerpen had ik grondig gelezen en bestudeerd. Elk nieuw onderwerp op dat gebied had ik mij met gemak en vermaak eigen gemaakt. Ik was vertrouwd met het onderzoeken en ontdekken van fundamentele verschillen tussen zaken die hetzelfde schenen te zijn.

In die dagen zou het mij vele ellendige uren gescheeld hebben als ik werkelijk geloofde wat ik zo vaak gezegd had: ‘Hoe grondiger iemand de wetenschap bestudeert, hoe nederiger hij zou moeten zijn. En hoe voorzichtiger hij zou moeten zijn om een onafhankelijk oordeel te vellen over een onderwerp dat hij niet grondig heeft onderzocht of in staat is nauwkeurig te doorzoeken.’

Dit was allemaal waar, maar ik moest nog leren dat deze nederigheid in geestelijke zaken nooit aangetroffen wordt in een natuurlijk mens. Ik trad toe tot de anglicaanse kerk en begon met preken. Maar toen ontdekte ik het grote gebrek in mijn godsdienst. Ik kende zelf het onderwijs van de Geest niet. Hoe kon ik dan spreken ‘in betoning des geestes en der kracht’ (1 Kor. 2:4)?

Tevergeefs las ik Chalmers, Paley, Butler, Gaussen, enzovoort. Ik was vastbesloten om me de Bijbel eigen te maken. En dit om mezelf een gelovige te maken. Net zoals ik de andere onderwerpen waarmee ik worstelde, me nu eigen gemaakt had. Ik kwam erachter dat een oude, onwetende vrouw in mijn gemeente op het gebied van geestelijke zaken meer wist dan ik. Het deed me verdriet dat zij vaak gelukkig was vanwege de heldere genade van de Heere die aan haar bewezen werd. Zij merkte dat haar gebeden verhoord werden. Haar onberispelijke en zachtmoedige levenswandel onder haar medemensen was een bewijs dat dit alles oprecht was. Maar ik was met al mijn wetenschap en onderzoek dor, nutteloos en ellendig. In mijn hart was ik een ongelovige, maar daar durfde ik niet voor uit te komen. Gedeeltelijk vanwege mensenvrees, maar meer nog vanwege de innerlijke overtuiging dat al de moeilijkheden die uit mijn ongeloof voortkwamen, overmeesterd en verpletterd zouden worden door de ondervinding van de meest onwetende christen.

Ik schaamde me heel erg toen ik zag dat mijn hart hetzelfde dacht als Voltaire, Volney en Thomas Paine. Ik kon niet zeggen dat mijn gedachten origineel waren. Ook verschaften ze me geen troost, maar ze waren voor mij altijd een bron van ellende. Zouden we deze toestand niet kunnen vergelijken met datgene waar God over spreekt in Jeremia 49:16? ‘Uw schrikkelijkheid heeft u bedrogen en de trotsheid uws harten.’ Let eens op wat er volgt in vers 20: ‘Hoort des HEEREN raadslag. (...) Zo de geringsten van de kudde hen niet zullen nedertrekken!’

Misschien vraagt u zich af hoe ik tot de kennis van de waarheid gekomen ben. Het is mijn wens om Hem, van Wie de sterkte komt, alle lof toe te schrijven (Ps. 62:12). Ik verlang mijn ‘mond in het stof te steken’ (Klgl. 3:29), beschaamd te zijn en mijn mond nooit meer open te doen vanwege mijn vorige ongeloof. Ik kan niet alles beschrijven wat ik doorgemaakt heb, maar ik wil nederig en dankbaar zeggen dat ik zeer gewillig gemaakt was op de dag van Christus’ heirkraft (zie Ps. 110). Door Zijn liefde brak Hij op een zoete wijze

¹ ‘Senior wrangler’ is de benaming voor de beste student wiskunde van de universiteit van Cambridge. ‘Second wrangler’ is de benaming voor de een na beste student.

mijn trotse hart. Hij zorgde ervoor dat mijn mond nooit meer geopend werd om te vitten over moeilijke teksten in het geschreven Woord.

Een van de eerste dingen waarin de verandering was op te merken, was het feit dat de prediking tevoren zeer naar was. Maar nu was het voor mij een vreugde om te kunnen zeggen, zonder dat er een zwerm kritische of ongelovige gedachten in mijn hart opkwam: 'Zo zegt de HEERE.' O, ik ben er volkomen zeker van dat geen natuurlijk mens de dingen van God kan zien. En ik ben er net zo zeker van dat hij zichzelf die dingen niet kan doen zien. 'Door de genade Gods ben ik wat ik ben', zegt Paulus in 1 Korinthe 15:10. Op een andere wijze kan ik hem dat nederig nazeggen.

Voor mij was het een verschrikkelijk struikelblok om te zien dat zoveel geleerde en scherpzinnige mensen ongelovigen waren. Maar nu niet meer. Ik lees wat God gezegd heeft in 1 Korinthe 1:26: 'Niet vele wijzen naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen' zijn geroepen. Daarom kunnen we wel verwachten dat dit soort intellectuelen openlijk verklaren dat ze niet geloven in het geschreven Woord van God. Het enige antwoord dat ik hun kan geven, is: 'God heeft me door Zijn genade een betere weg geleerd.' Nooit kan ik die schone woorden in dat zeer bekende gezang zingen, zonder dat mijn ogen nat worden van tranen van dankbaarheid richting de medelijdende God:

'Jezus zocht me toen ik nog een vreemdeling was,
Afdwalend van Gods kudde.'

En dit was bij mij het geval. Dat is bij iedereen het geval, wanneer zij ooit de waarheid in haar kracht zullen leren kennen, of wanneer zij de 'liefde der waarheid' aannemen 'om zalig te worden' (2 Thess. 2:10).

Ik heb veel medelijden met de jongere generatie. Ik herinner me de worstelingen die ik doormaakte vanwege de dwalingen van geleerde mensen. En ik hoop dat de Heere de ernstige waarheid van de volgende woorden in de harten van velen wil griffen: 'Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heirscharen' (Zach. 4:6) en: 'De wijsheid dezer wereld is dwaasheid bij God' (1 Kor. 3:19).

De trotse mens is in staat om zo laag neer te buigen, dat hij alle principes van de exacte wetenschappen in goed vertrouwen aan kan nemen. Maar wanneer het Gods Woord betreft, kan hij niet verdragen dat hij zo nederig moet zijn om te geloven dat 'de dingen die onmogelijk zijn bij de mensen, mogelijk zijn bij God' (Luk. 18:27). En toch is het zo. Ik weet nog hoe het bij mezelf was. En ik leef heel erg mee met diegenen die zich in dezelfde toestand bevinden als ik destijds, en waarin ik me nu nog zou bevinden, als God me niet genadig was geweest. De edele vraag van Paulus aan Agrippa slaat de spijker op zijn kop: 'Wat? Wordt het bij ulieden ongelofelijk geoordeeld dat God de doden opwekt?' (Hand. 26:8). Paulus wist wel wat daarvan de reden was. Ergens anders zegt hij namelijk: 'Het geloof is niet aller' (2 Thess. 3:2).

O, dit Goddelijke bestanddeel van alle ware geestelijke begrippen! Hoe kon Agrippa geloven in de kracht van God om de doden op te wekken, als zijn eigen ziel nog dood was in de zonden? Hierin is het kwaad gelegen. Het natuurlijke geloof kan door natuurlijke mensen verkregen worden. Maar alleen de geestelijke mens kan datgene ontvangen wat geestelijk is. Goddelijk geloof is nodig om deze geestelijke zaken aan te nemen. Dit geloof is Gods gave. Het is niet het resultaat van onderzoek en het is ook niet iets wat we verdiend hebben of iets dergelijks. Wij kunnen het niet op een natuurlijke wijze verkrijgen. Het is een vrije gift. De persoon die dit geloof heeft, buigt zich vaak heel diep neer voor God omdat hij zich schaamt vanwege zijn eigen hoogmoed. En ook als hij deze woorden hoort: 'Wat hebt gij, dat gij niet hebt ontvangen?' (1 Kor. 4:7).

Wanneer de Heere de ziel van een mens voor het eerst verlicht, is er een geestelijk verstaan van de zekerheid van de waarheid van de gehele Schrift. Toch hebben de zuigelingen in de genade nog vele zeer zwakke plekken. Zij kunnen gemakkelijk verontrust worden door subtiele tegenwerpingen. Deze moeilijke teksten moeten ze voor die tijd maar voor lief nemen. Maar als ze voortgaan, zullen ze zich gewennen aan het oefenen van hun zintuigen. Dit alles met het doel dat ze goed en kwaad van elkaar kunnen onderscheiden. En dán zullen deze moeilijkheden verdwijnen. Zij kunnen de woorden van de wijze man wel onderschrijven: 'Alle rede Gods is doorlouterd' (Spr. 30:5). En: 'Er is niets verdraaids noch verkeerds in' (Spr. 8:8). In hun dagen

van onwetendheid zagen ze niet wat er zo schoon is aan Christus. Zijn Evangelie beschouwden ze als niets anders dan dwaasheid. Door een Goddelijke ingeving zien ze nu dat in Hem ‘al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn’ (Kol. 2:3). Zij ervaren dat ze Christus in hun eigen ondervinding kennen als ‘de Kracht Gods en de Wijsheid Gods’ (1 Kor. 1:24).

Het is een feit dat weinig ongelovigen de moeite nemen om de Bijbel te lezen. Ze beginnen er misschien wel mee, maar dan werpen ze een of twee tegenwerpingen op die naar hun zeggen onweerlegbaar zijn. En dat voordat die tegenwerpingen onderzocht zijn. Vervolgens stoppen ze met hun onderzoek. Dit is werkelijk slecht filosofie bedrijven, want dit Boek zegt dat het van God afkomstig is. En als ze werkelijk filosofie bedrijven, zijn ze gebonden aan het gebruik van de inductieve methode² om de betrouwbaarheid ervan vast te stellen. Ze worden aangedrongen om dit te doen wanneer ze de werken van God bestuderen. Maar wat Zijn Woord betreft, mogen we het antwoord van Sir Isaac Newton wel aanhalen dat hij zijn collega-wiskundige Halley gaf, nadat hij enkele spottende opmerkingen maakte over de profetieën van Daniel: ‘Houd uw opvattingen maar voor uzelf. U hebt deze dingen niet onderzocht, maar ik wel.’

Geselecteerd uit: *Friendly Companion*, augustus 1966; *The life and ministry of Robert Walker*, The Huntingtonian Press, blz. 9, 65, e.v.

² De inductieve methode is een methode die over het algemeen bestaat uit vier stappen: een observatie doen, data verzamelen, een patroon ontdekken en een hypothese of theorie formuleren.